

מ"ת 29343/12 - מדינת ישראל נגד סייח אבו סייח-סננד מגנו-

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 29343-12-23 מדינת ישראל נ' אבו סייח ואה'

לפני כבוד השופט יניב בן הרוש
ה המבקש מדינת ישראל
ע"י ב"כ המתמחה שי אלוני
נגד המשיבים
1. סייח אבו סייח-בעצמו
2. סננד מגנו-בעצמו שניהם ע"י ב"כ עו"ד נטלי אותו

החלטה

רקע

- ביום 18.1.24 הוגש נגד המשיבים 1 ו-2 כתב אישום המיחס להם עבירה של **הדחה בחקירה**, לפי סעיף 245(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). ביחד עם כתב האישום הוגשה אף בקשה למעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים.
- על פי עובדות כתב האישום הנאשמים הם בני משפחה, ובינם לבן א.ב. ילידת 2006 (להלן: "**המתלוננת**") לא הייתה היכרות מוקדמת עובר לאירוע המתואר בכתב האישום.

בתאריך 30.11.23 הגיעו המתלוננת תלונה כנגד בנו של נאשם 1 בגין עבירות מין ואיומים (להלן: **התלונה**). בעקבות האמור, ביום 3.12.23 בשעות הערב, יצר נאשם 2 קשר עם מר אמר אלקוריואהן (להלן: "**אמריר**") וביקש ממנו להגיע לישוב כסיפה על מנת לשוחח עמו. במעמד הפגישה פנו הנאשמים אל אמריר וביקשו ממנו להיפגש עם המתלוננת ולשכנע אותה לחזור בה מתלוננה. עוד באותו היום נפגש אמריר עם המתלוננת ועדכן אותה בבקשת הנאשמים, והאחרונה הסכימה להיפגש עמו למחרת בבוקר.

במהלך הפגישה שהתקיימה ביום 4.12.23 באזרע התעשייה בערד (להלן: **הפגישה**), ניסו הנאשמים להניע את המתלוננת לחזור בה מתלוננה שמסירה במשטרה ולבטל אותה, בתמורה לסכום כסף. המתלוננת דרשה מהנאשמים סכום של 40,000 ₪ ואלה השיבו כי הסכם גבוה מדי והציעו לשלם לה 25,000 ₪ בתמורה לביטול התלונה והבטיחה כי בנו של נאשם 1 לא יתרקרב אליה. הנאשמים הוסיפו לאיים על המתלוננת כי אם לא תיקח את הכספי זה יכול "**להסתאים אחרת**". במעמד זה מסרו לה הנאשמים סך של 10,000 ₪ במזומנים ואמרו לה כי היתרה תשלום

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או © verdicts.co.il

לאחר ביטול התלונה ולאחר שבנו של נאשם 1 ישוחרר מהמעצר.

בשל חששה מהמתלוננים הסכימה המתלוונת להצעתם, לקחה את הכספי ועזבה את המקום. מאוחר יותר באותו היום התקשר אמיר אל נאשם 2 ואמר לו כי המתלוונת החליטה שלא לבטל את התלונה ושיגיע לחתת את הכספי חזקה. בהמשך, התקשר אחר זההו אינה ידועה לאmir ואמר לו שהוא מגיע לחתת את הכספי ששולם למאתלוננת, ואסף את הכספי מרכבו של אמיר בעת שהה בתחנת המשטרה ביחד עם המתלוונת.

3. ביום 14.12.23 הסכימו הצדדים על שחרור המשיבים למעצר בית מלא במקום מרוחק ממוקם מגורי המתלוונת, ונקבע דין נוסף לצורך הכרעה בראיות לכואורה ושינוי התנאים המגבילים.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המשיבים טענה כי לא קיימות ראיות לכואורה לעבירה המיוחסת למשיבים וביקשה להורות על ביטול התנאים המגבילים. לחילופין ביקשה להעתיק את כתובות מגוריו של משיב 1 לערד ולהוסיף את אשתו כערבה ולהציג תכנית עבודה ביחס למשיב 2. לטענותה, יוזמת המפגש היא לא אחרת מתלוונת עצמה וכי מתמלול השיחה עולה כי המשיבים לא הציעו למאתלוננת כסף תמורת ביטול התלונה, אלא שמרתם הייתה לפצצת את המתלוונת לטובת שלום בית ועל מנת לסיים את הסכסוך בדרך שלום, וכי המתלוונת היא זו שהעלתה לראשונה את העניין של סגירת התקיק והיא זו שהצעה סכום לפיצוי. בהקשר זה הפניה ב"כ המשיבים לסתירות בהודעותיה של המתלוונת לגבי זהותו של יוזם הפגישה המשותפת והוסיפה כי הסתרות מעידות על חוסר אמינותה לעניין החלק בשיחה שאינו מוקלט, שביחס אליו טענה המתלוונת כי המשיבים איימו עליה. עוד הפניה לסתירות בעדותו של אמיר בין היתר בנוגע להיכרותו עם המשיבים ולזהותו של יוזם המפגש ביום 4.12.23.

5. ב"כ המבקשת הפניה לתמלול השיחה ממנה עולה כי המשיבים שבים ומפצירים במאתלונת לבטל את התלונה תמורת כסף, תוך שהם מפעילים עליה מניפולציות. טענה כי האיוםים המיוחסים למשיבים - "זה יכול להסתיר אחרת" - נאמרו לאחר סיום ההקלטה.

תמצית הראיות הרלוונטיות לזרת המחלוקת

6. ענייננו בכתב אישום המייחס למשיבים עבירה של הדחה בחקירה, בניסיון לגרום למאתלונת לחזור בה מתלוונת שהגישה בגין אונס שעבירה לכואורה על ידי בנו של המשיב 1, אדםabo סייאח (להלן: "אדם"), והכל תמורת פיצוי כספי.

7. טרם בוחנת הראיות אצין כי על אף שהتلונה בדבר עבירות האונס והتلונה בדבר עבירת ההדחה, הן שתי תלונות נפרדות ועצמאיות, המבקשת לא ערכה כל הפרדה, ولو חלקית, של חומר החקירה בהתאם לשיקולי רלוונטיות הקבועים בחוק ואף בשים לב להגנת פרטיווה של המתלוננת. הפסיקה בעניין זה ברורה ונקבע לא אחת כי : "תיקי חקירה בעניינים של נאשמים אחרים אינם נכנים באופן אוטומטי בגדרו של סעיף 74(א) חוק סדר הדין הפלילי אף אם קיימים ממשק מסויים מבחן הנפשות הפועלות" (בש"פ 8100/21 טראבין נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (20.12.21)). בענייננו, תיק החקירה, משיקולי תביעה שאינם ברורים עד תום, הוגש כמקרה אחד הן בנוגע לעבירות האונס והן בנוגע לעבירות ההדחה בחקירה. על כן, על פני הדברים, חלק ניכר מחומר החקירה המתיחס לעבירות האונס אינו רלוונטי להכרעה ביחס לעבירות ההדחה, וזאת לא בשל הראיות לכואורה. לא כל שכן משיחת ההדחה הלאורית מתועדת. עם זאת, משהחומר הונח בפניו ומשום שחלק מטענות ההגנה התיחסו דווקא לתלונה ביחס לאיור האונס, אתיחס בזיהירות המרבית ובנסיבות המתבקש, אף לחלק מהעדויות הקשורות לעבירות האונס.

הודעת המתלוננת בנוגע לתיק האונס מיום 30.11.23 (שעה 14:00) - המתלוננת תיארה את איורו האונס ברכבו של אדם בעיר ליד העיר חולון, ציינה כי בשלב מסוים לאחר שאדם החל לצעת בה בנגדו לרצונה, שלחה לאמר מיקום וכתבה לו בהודעת טקסט כי היא זוקפה לעזרה. הוסיפה כי ראתה את רכבו של אמר נסע אחריהם, אולם אז לטענתה אדם שוחח עם בן דודו של אמר ולאחר מכן אמר נסע מהמקום.

הודעת אמר קראعن בנוגע לתיק האונס מיום 30.11.23 - מסר כי בשעות הערב שלחה לו המתלוננת הודעת טקסט כי היא זוקפה לעזרה ואת מיקומה. לדבריו, נסע לכיוונה בהתאם למיקום שלשלחה לו אולם שלא מצא אותה, המשיך בנסיעה לכיוון ערד, שם הבין בה כשהיא ברכב עם אדם ומשבר כי היא לא במצבה, המשיך לערד והמתין ליד ביתה. רק לאחר שהגיעה המתלוננת לביתה הבחן בסימני חבלה על גופה, אז סיפרה לו כי נאנשה על ידי אדם בשם אדם.

חקירת אדם מיום 1.12.23 - הכחיש כי אכן את המתלוננת ואף הכחיש כי קיימים יחס מיין עם נערה בשם אלינה.

חקירת אדם מיום 4.12.23 - מסר כי מזהה את הנערה המופיעה בתמונה שהוצגה לו כמו שיצא עמה, אולם אינו זכר את שמה (המתלוננת). לדבריו, קיימים יחס מיין עם המתלוננת אולם הכל היה בהסכמה מלאה.

תמלול השיחה המוקלטת בפגישה מיום 4.12.23 - בפגישה שנערכה ביום 4.12.23 בשעת בוקר, המתלוננת מספרת למשיבים כי אדם השתמש בסמיים ואנס אותה וכי מצבה הנפשי מורכב בימים שלאחר האונס. המשיבים מצדים משכנעים אותה לסגור את התקיק, ואומרים לה בין היתר: "**על הראש שלו מה שआ רוזה, אני אפיצה אותו, בואי נסגור את העניין**", "**"אני לוקח אותו לטיפול, עכשו אני לוקח אותו"**", "**"אני מחזיק אותו מהיום והלאה, אני מחזיק אותו"**". ובעוד המתלוננת חוזרת ואומרת כי היא לא מעוניינת בפיצוי כספי אלא שהיא רוצה שאדם ישא את עונשו בכלל על מה שעשה לה המשיבים ממשיכים ואומרים לה: "**"את צודקת בזה אבל אנחנו רוצים לעשות את העניין יותר טוב. אנחנו מוציאים אותו מהכלא ושם אותו בגמילה אני אקח אותו למרדף אצלי שם**" ובהמשך: "**"אני רוצה שנוציא את הבן אדם שלו מהכלא"**". המשיבים ממשיכים לשכנע את המתלוננת: "**אנחנו**

עכשו רוצים לחתת לך כסף אם את רוצה" והמתלוננת בתגובה שואלת: "כמה אתה נותן שאני אסגור את התקיק?". המשיב 1 עונה: "כמה שתאת רוצה". כל זאת תוך שהמשיבים מפסיקים באמר שישכנעו אף הוא את המתלוננת לחזור בה מתלוננה בכך שאמרו לו במהלך השיחה: "דבר כבר אמר תגיד לך משחו", "נו תנגיד משחו כבר, בוא נסימ את העניין הזה כבר".

הודעת המתלוננת מיום 4.12.23 - מסרה כי ביקשה לבטל את התלוננה מכיוון שאיתמו עליה ועל בן הזוג אמרה הרחיבה בנוגע למפגש שהתקיים באותו היום עם אמר ומשיבים אז הציעו לה לבטל את התלוננה תמורת פיצוי כספי. ציינה כי הסכימה להצעה נוכחה הלחץ שהפעילו המשיבים עליה ועל אמר ומכיון שאמרו לה כי אם לא תיקח את הכספי "זה יגמר לא טוב". מסרה כי לקחה את הסכום של 10,000 ₪ שומר לה המשיב 1 במהלך הפגישה ושלמה עם הכספי חובות.

הודעת אמר מיום 4.12.23 - מסר כי ביום 3.12.23, פנו אליו אנשים ממשפחה של אדם וביקשו ממנו לשכנע את המתלוננת לחזור בה מתלוננה. לאחר מכן יחד עם המתלוננת למספר הטלפון שמסר לו וקבעו להיפגש עתה יום לאחרת בערך. ביום המפגש הציעו המשיבים למתלוננת לסגור את התלוננה תמורת פיצוי. ציין כי המשיבים לא איימו עליו מפורשות, אולם היה ברור לו כי הם מכירים אותו. עוד מסר כי המתלוננת לקחה את הכספי, ככל הנראה מכיוון שפחדה.

חקירה של המשיב 1 מיום 4.12.23 - מסר כי במהלך הפגישה המשותפת פנה למתלוננת וביקש לדעת מדוע הגישה נגד בנו אדם תלונה שכן לדבריו כולם יודעים שהוא ואדם אחרים, ואלו המתלוננת השיבה כי היא כausה על כך שאדם לא הביא לה כסף וכן הסתיימה השיחה. הבהיר כי ביקש ממנה לבטל את התלוננה בכלל ותמורת תשלום בפרט. עוד הבהיר כי פנה לאמר על מנת שיבקש מהמתלוננת לבטל את התלוננה.

חקירה של המשיב 2 מיום 4.12.23 - מסר כי ביום 23.12.23 נפגש עם המשיב 1, אמר והמתלוננת לשיחה, אז שוחחו על היחסים בין לבן אדם. הבהיר כי ביקש ממנה לבטל את התלוננה ואף הבהיר כי הציע לה סכום כסף עבור ביטול התלוננה.

תמלול השיחה המוקלט בחורשת רן מיום 4.12.23 - פגישה שנערכה ביום 23.12.23 בשעות אחר הצהרים בין אמר, המתלוננת ואדם אחר שזיהותו אינה ידועה, אולם מתוקן השיחה עולה כי מדובר בבן של המשיב 1 (להלן: "האחר"). הפגישה נערכה לאחר שהמתלוננת הבחינה כי הכספי הייתה בתיק שלה בתוך רכבו של אמר נלקח על ידי האחר בעת שהתחנה בתחנת המשטרה וערקה עימות עם אדם. מתמלול השיחה עולה כי נעשה עסקה בין המשיב 1 למתלוננת לפיה המתלוננת تسגור את התקיק תמורת פיצוי כספי, כך לדברי המתלוננת "**לא סיבכתי, אבא שלא עשה אני עסקה אני הילכתי על העסקה הזאת, התקיק נסגר**". כשהתייחס בה الآخر כי היא סיפרה על העסקה למשטרת המתלוננת הבהיר שהוא יתפרק התקיק שלה השיב "אתה (הכוונה לאמר) **הקשרת אליו ואמרת לי בוא קח ת'כסף שלה, מישחו יגנוב את זה או המשטרה תמצא את זה**". המתלוננת שוב מצינית בפני האخر כי היום בחקירה מסרה את הדברים כפי שסוכם בהסכם וכי לא ציינה בכךם כי דיברה עם הוריו של אדם, ועל כן עליהם להסביר לה את כספה.

והآخر השיב לה: "אם את צודקת ב-100 אחוז על העין והראש והכסף שלא את תקבל את מה שנשאר ממוני..." "ועוד מתנה ממני, אבל אם לא, יהיה משהו לא טוב, ואתם עדיין לא מכירם אותו בכלל".

הודעת אמר מיום 6.12.23 - מסר כי מספר ימים לאחר שהמתלוננת סיפרה לו על האונס, התקשר אליו המשיב 2 וביקש להיפגש עמו. במהלך הפגישה אמר למשיב 2 כי יברר עם המתלוננת לגבי פגישה משותפת. לאחר שיחה עם המתלוננת לגבי הבקשה, המתלוננת ביקשה לשוחח עמו ונקבעה פגישה ליום 4.12.23. לדבריו, במהלך הפגישה המשיב 1 מסר למתלוננת סכום של 10,000 ₪, ולאחר מכן נסעו יחד לתחנת המשטרה לבטל את התלונה, אולם משהבין כי המתלוננת לא ביטה את התלונה, התקשר למשיב 2 וביקש ממנו לחתן את הכספי שנמצא ברכבו.

הודעת המתלוננת מיום 3.12.23 - מסרה כי ביום 3.12.23 פגישה את אמר בשעת ערב, אז הבדיקה במכשירם ברכב. אמר סיפור לה כי משפטתו של אדם התקינו את המכילה ברכבו על מנת לטעד את השיחה ביניהם לגבי האונס. בתגובה לכך ביקש מאמר לקבוע פגישה עם המשיב 1 על מנת לספר לו בעצמה על מקרה האונס. לדבריה, כבר במהלך השיחה ביום 3.12.23 הבינה כי המשיבים מעוניינים להציג לה כסף תמורת חזרה מתלוננה. מסירה כי בתחליה לא רצתה להסכים להצעה אולם לאחר התיעצות עם אמר מחוץ לרכב הבינה כי המשיבים לחזו על אמר על מנת שיישכנעו אותה לחזור בה מתלוננה, בצוירוף החץ שהופעל עליה במהלך הפגישה, והאյום כי אם לא תסכים להצעה זה "יסתיים אחרת", הסכימה להצעה ולקחה את הכספי.

לשאלת החקירה היכן הכספי שקיבלה, מסירה כי בגין דברים שמסירה בהודעתה מיום 4.12.23, היא לא בזבזה את הכספי אלא שמרה אותו בתיקת בטור רכבו של אמר. לדבריה, היא סירה לחקרת שהכספי בזבז על מנת שתוכל להציג את הכספי למשיב 1 בעימות שיערך ביניהם.

עוד מסירה כי בעת שהטהה בתחנת המשטרה עם אמר ביום 4.12.23, הבינה כי אמר שוחח עם אדם אחר בטלפון ואמר לו לבוא לחתן את הכספי מהרכב. הוסיפה כי נסעה ביחד עם אמר לחורשת רן על מנת שהאחר ישיב לה את הכספי, שם פגשו לאחר שנסעה לשכנע אותה לחזור בה מתלוננה. ציינה כי הקליטה את השיחה ביניהם, אז רמז לה האخر כי אם לא תחזור בה מתלוננה "יהיה משהו לא טוב", כך לדבריה.

חקירה חוזרת של המשיב 1 מיום 6.12.23 - הבהיר כי איים על המתלוננת או שהציג לה פיצוי כספי. לאחר שהשמעו לו את הkalיטה מסר כי הציע לה פיצוי על מנת לעשות שלום בית בין אדם למתלוננת, לדבריו: "**יכול להיות שאמרתי את זה שתירגע ושתרגיש טוב ושתרגיש בnoch זהה**".

חקירה חוזרת של המשיב 2 מיום 6.12.23 - מסר כי במהלך השיחה שוחחו על כך שהמתלוננת ואדם היו חברים והם רצו לשמוע מה קרה ביניהם. לאחר שהשמעו לו את הkalיטה בה נשמע מציע כסף למתלוננת השיב כי הציע לה כסף בשביל ההרגשה הטובה של המתלוננת. הבהיר כי איים עליה ואף הבהיר כי מסר לה כסף.

עימות בין המתלוננת למשיב 2 מיום 6.12.23 - משיב 2 מסר כי בפגישה המשותפת שוחחו על התערערות היחסים בין אדם ומתרוננת והבהיר כי הציע לה כסף תמורת חזרתה מתלוננה ואף הבהיר כי איים עליה. המתלוננת מסירה כי הסכימה להצעה ולקחה את הכספי מפני שהמשיבים איימו עליה.

הודעה חוזרת של המתלוונת מיום 10.12.23 - בוגע לאונס מסרה כי אמ衲 שתהה מעט אלכוהול באותו הערב אולם לא הרגישה שהיא נמצאת תחת השפעת אלכוהול. לא ידעה להסביר מדוע העובדת הסוציאלית כתבה בדו"ח כי היא סיפרה לה שהרגישה רדומה באותו הערב ו לדבריה מישחו שם לה סם במשקה. בכל הנוגע לכיסף שקיבלה מאת המשיבים במעמד הפגישה, מסרה כי בעת שחזרה לביתה לאחר עriticת העימות עם אדם בתחנת המשטרה, הבדיקה כי הכסף שבתיקה נעלם. כשותחה עס אמר על כך הוא מסר לה כי בנו של המשיב 1 לקח את הכסף מהתיק שהוא ברכב מכיוון שהוא לא חזרה בה מתלוונה והוסיף כי הוא מעוניין להיפגש עמה. לדבריה הם נפגשו עוד באותו היום בשעות הערב בחורשת רן וכי אחר סיפר לה שלקח את הכסף לבקשת אמר לאחר שהאחרון הבין כי היא לא חזרה בה מתלוונה. הוסיפה כי הוא הציע לה לחזור לה את הכסף בתנאי שתבטל את התלוונה והוא סירבה ועזבה את המקום.

דין

8. בהיעדר מחלוקת בין הצדדים כי המשיבים הם הדוברים בשיחה המוקלטת, השאלה העיקרית הטעונה הכרעה בענייננו היא אם דבריהם של המשיבים בהקלטה המתעדת את הפגישה ביניהם בין המתלוונת ואmir, לעומת זאת עבירה של הדחה בחקירה.

9. סעיף 254 לחוק העונשין מורה כדלקמן:

"(א) המנייע אדם, או מנסה להניעו, שבחקירה על פי דין לא ימסור הודעה או ימסור הודעה שקר, או יחוור בו מה הודעה שמסר, דיןנו - מאסר חמיש שנים.

(ב) המנייע או מנסה להניע כאמור בסעיף קטן (א) בדרך של מרמה, הטעה, כוח, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דיןנו - מאסר שבע שנים."

מלשון החוק עולה כי עבירות הדחה בחקירה הינה עבירה התנהגותית, אשר יסודותיה מתגבשים: "בין אם מעשי של הנאשם השפיעו בפועל על האדם שאותו ביקש להدى בחקירה ובין אם לאו" (ע"פ 6834/12 קובלאן נ' מדינת ישראל, (20.8.2015)). מכאן שאין כל הכרח כי המטרת העברינית תוגשם. ראו בעניין זה ע"פ 4444/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.10.18) וכן ע"פ 20/12/12 קובלאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.8.15). בכל הנוגע ליסוד העובדתי של העבירה נדרש להראות, כי מבצע העבירה הניע את המתלוון או לכל הפחות ניסה להניע את המתלוון. הנה כי כן, די בניסיון שידול לפגוע בחקירה, על מנת לקיים את יסודות העבירה המושלמת. עצם הניסיון להניע אדם למסור הודעה שקר או לחזור בו מה הודעה שמסר, מהוות כשלעצמם פגעה בערכיים מוגנים חשובים - תhalbיך עשיית הצדק במשפט, טוהר ההליך המשפטי וערוך גילוי האמת - וככזה מצדיק את הפליטת המבצע, במנזוק מהשאלה אם ניסיון השידול הושלם. וכך קבע בעניין זה בית המשפט העליון בראע"פ 7153/99 אורי אלגד נ' מדינת ישראל, פ"ד נה (5)

:729

"המחוקק ראה בעצם ניסיון שידולו של אחר לפגוע בחקירה התנהגות המסתננת את הליך עשיית

עמוד 6

המשפט ואת תקינותן של חקירות לשם בירור האמת אף כאשר ניסיון השידול לא השיג את מטרתו. עצם פעולתו של המנסה לשדל, מtower שאיפה להביא אחר לידי אי-מסירת הودעה בחקירה, מסירת הודעה שקרית או חזרה מהודעה שנמסרה, נוגדת את הערכים החברתיים של טוהר עשיית המשפט וגילוי האמת אף כאשר שאיפה זו לא מומשה"

בכל הנוגע ליסוד הנפשי של העבירה, נדרשת מודעות ושאיפה להגשمت אחת משלשות מטרות ההדחה המנווית בסעיף 245(א) לחוק העונשין. על הוכחית התקיימות של שני תנאים.

התנאי הראשון עניינו במודעות מבצע העבירה לפוטנציאל הפלילי הטמון בהתנהגותו:

"על הנאשם להיות מודע לכך שיש בהתנהגותו כדי להביא אחר לידי אי-מסירת הודעה בחקירה, לידי חזרה מהודעה שנמסרה בחקירה או לידי מסירת הודעת שקר בחקירה. בעניין החלופה האחズונה יש להוכיח כי הנאשם ידע או האמין בא-אמתותה של ההודעה." (רע"פ 7153/99 אורי אלג'ן נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(5) 729.)

ובתווךvr, סעיף 245(א) אינו מסיג את תחולת עבירות החקירה רק ביחס לניסיון להניע אדם שלא למסור הודעות בעלות איקות מפלילה או מצחה, אלא קובלע כי כל ניסיון לשכנע אדם אחר שלא למסור הודעה, למסור הודעת שקר, או לחזור בו מהודעה שמסר, מהווה עבירה פלילית. ומכאן, אך טבעי הוא שההנחה שהיא היא כי: "גם ניסיון לשכנע אדם לחתך לפרט ממשי ובلتוי מפליל בגרסתו מהווע הדחה בחקירה" (ע"פ 4444/16 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.10.18)). חשיבות הערכים המוגנים שבבסיס העבירה, אף הובילה להרחבת הגנה עליהם תוך קביעה כי: "אין צורך להוכיח כי הנאשם فعل מtower רצון לחבל בחקירה או להכשילה ודוי להראות כי הוא ביקש להביא להגשומותה של אחת מהמטרות המנווית בסעיף 245(א)". (ע"פ 16/4444 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.10.18)).

התנאי השני קשור למטרת הפלילתית של מבצע העבירה:

"יש להוכיח כי הנאשם רצה בהתקיימותן של אחת משלוש המטרות. ההדחה צריכה להיות מלאה בשאיפה - מטרה מצד הנאשם, שהאחר - "המשודל" "מנע מסירת הודעה בחקירה או ימסור הודעת שקר או לחזור בו מהודעה שמסר." (רע"פ 7153/99 אורי אלג'ן נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(5) 729.)

ודוק המנייעים לשאיפת הנאשם הינם חיצוניים לעבירות ההדחה, וככל שהוכח קיומה של שאיפה שכזו, אין נפקא מינה מה היו המנייעים לה. ראו למשל, רע"פ 7153/99 אורי אלג'ן נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(5) 729. משזה נאמר, יש לזכור כי קיימת הגנה בסעיף 248 לחוק העונשין, ביחס לאותם מקרים בהם הנאשם עשה את המעשה למען גילוי האמת או מניעת שקר, אולם הגנה זו חלה רק על נאשם בביצוע עבירה לפי סעיף 245(א) לחוק העונשין ולא על נאשם בביצוע עבירה לפי סעיף 245(ב) לחוק העונשין, כגון המשיבים שבפני. לדין נוספת בעניין זה רואו בע"פ 16/4444 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.10.18).

טרם סיום הדיוון הנורטטיבי אבקש להעיר שתי הערות. ראשית, ההלכה שנקבעה היא שעל מנת להגשים את תכלית החוק יש לפרש את עבירות הדחפה בחקירה באופן רוחב כך שתחול על כל מעשה: "שיש בו משום שכנווע, עידוד, דרישא, הפירה או הפעלת לחץ (ישייר או עקייף) להימנע מלמסור הودעה במשטרת, למסור הודעת שקרית או לחזור מהודעה שנמסרה". ראו למשל רע"פ 7153/99 **אלגד נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה(5) 729, ע"פ 355/88 לוי נ' **מדינת ישראל**, פ"ד מג(3) 221, וכן ע"פ 8233/05 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (14.8.2008). שנית, בשים לב לכך שמדובר בעבירה המזוקמת בפרק ט' לחוק העונשין שכותרתו: "פגיאות בסדרי השלטון והמשפט", ובשים לב לכך שהערכיים המרכזיים שבבסיס עבירת הדחפה - תהיליך עשיית הצדק במשפט, טוהר ההליך המשפטי וערוך גילוי האמת - כולם חיצוניים למTELונן, נראה כי אין משמעות רבה לשאלת עד כמה הדחפות של המTELונן הינה תוצר של פחד, אדישות או חוץ לב נוכחות קיומו של מניע כלכלי. בכל אחד מן המקרים הפגיעה בסדרי השלטון והמשפט מתקיימת במלואה.

לאור האמור, עתה יש לבחון אם קיימות ראיות לכואורה לכך שהמשיבים ניסו להניע את המTELוננת לחזור בה מTELוננה וזאת בתמורה לטובת הנאה שהובטה לה. ובturn כך יש לבחון אם קיימות ראיות לכואורה לכך שהמשיבים אף היו מודעים לאפשרות שבהתנהגותם יש כדי להניע את המTELוננת לחזור בה מTELוננה, וכך שהtagבשה בלבם שאיפה שהTELוננת לחזור בה מTELוננה.

10. עיון בחומר החקירה ובתמלול השיחה מיום 4.12.23 בבוקר, מעלה כי היסוד העובדתי של עבירת הדחפה בחקירה מתקיים בעניינים של המשיבים שבפניי, כפי שיפורט להלן:

במהלך הפגישה שארכה כחצי שעה ביום 4.12.23 בבוקר בין המשיבים למTELוננת ואmir, מתועדים המשיבים כאשר הם מפנים אל המTELוננת בקשות המבhairות את רצונם היטב. כך למשל בעת שהTELוננת אמרה למשיבים כי היא רוצה שאדם ישא את עונשו על העבירה שביצעה בה, השיב לה המשיב 2: "**את צודקת זהה, אבל אנחנו רוצחים לעשות את העניין זה יותר טוב. אנחנו מוציאים אותו מהכלא ושמים אותו בגמילה**" (ע' 6 ש' 156 לתמ"ל). ובהמשך הוסיף: "**הוא לא מרגיש טוב, הבן שלו בפנים וככה וככה. אני רוצה שנוציאו את הבן אדם מהכלא**" (ע' 7 ש' 173 לתמ"ל).

המשיבים הצביעו באmir במהלך הפגישה לשכנע את המTELוננת בידועם כי יש ביניהם יחסים חברות, ובין היותר אמר לו המשיב 1: "**אמיר תגיד כבר שהוא, נו תגיד שהוא, מה יש לך אתה יושב שם כן?**" ואmir משיב לו "**מה אני אגיד לה?**" והמשיב 2 ענה: "**תשאל אותה מה היא חושבת על זה? תשאל אותה. אם ניתן לה שהוא בתמורה ונסגור את העניין. דבר כבר. אתם מכירים אחד את השני יש ביניים כבוד**" (ע' 12 ש' 310-313 לתמ"ל).

המשיבים הציעו למTELוננת טובות הנאה בדמות פיצוי כספי תמורת סגירת התלונה, ובין היותר אמרו לה " **אנחנו עושים רוצחים לחתך לך אם אתה רוצה כסף**". והמTELוננת שאלת: "**כמה אתה נותן שאנו אסגור את התקיק?**" והמשיב 1 השיב לה "**כמה שתת רוצה**" (ע' 8 ש' 203-205 לתמ"ל).

معدותם של Amir והTELוננת מיום 4.12.23 אף עליה כי המTELוננת הסכימה להצעה, לקחה את הכספי ושם נסעה לתחנת המשטרה וביקשה מהחקורת לחזור בה מTELוננה. במהלך תשאל המTELוננת על ידי החקורת, עליה כי המשיבים הציעו לה תשלום כספי תמורת סגירת התקיק ולדבריה אף איימו עליה כי אם לא תיקח את הכספי זה יגמר רע, ועל כן

הסכמה לחתת את הכספי ולטעון בפני החקירה כי ייחס המין עם אדם היו בהסכם.

חיזוק נוסף לכך שהמתלוננת לקחה את הכספי תמורה התלונה עליה מעודתו של אמיר מיום 23.12.2016, אז מסר כי הוא והמתלוננת נסעו יחד לתחנת המשטרה לאחר הפגישה עם המשיבים, ובעת שהבן כי המתלוננת לא חזרה בה מתלוננה, התקשר למישיב 2 וביקש ממנו לקחת את הכספי שנמצא בתיק שלא שברכו. הדברים אף עולים מתמלול השיחה שנערכה בחורשת רן מאוחר יותר באותו היום, אז המתלוננת אמרה לאדם שהיא צד לשיחה, אשר מתוכן השיחה עלתה לכארה כי הוא בנו של המשיב 1: "**אבא שלך עשה איתני עסקה אני הלכתי על העסקה הדעת, התקיך נסגור**" (ע' 1 ש' 11 לתמליל השיחה בחורשת רן). וביקשה ממנו להסביר לה את הכספי שלקח מתייקה. והאחר השיב לה כי אם הדבר נכון וכן אכן התקיך נסגור אז הוא ישיב לה את כספה ויתר מכך. לא נעלם מעוניין, כי זהותו של הדובר האחר בשיחה אינה ידועה והוא אף אינו עד תביעה, מילא לא ניתן להוכיח כי הוא שלוחם של המשיבים. אף על פי כן, לא ניתן להתעלם מכוחה הראייתי של השיחה, ככזו אשר נשזרת חוטו השני במעשי המשיבים, בשים לב לסמיכות הזמן, לתוך השיחה, ולהשפעתה על הלך העניינים. כך או אחרת, ברור כי שיחה זו מחזקת את עדותה של המתלוננת, ומהימנות גרסתה, היא הדובר الآخر אשר יהא.

הנה כי כן, מהשיחה המתועדת, מעדיות המתלוננת ואмир ואף מההקשר הרחב בו התקיימה השיחה, עולה כי המשיבים הציעו למצלוננת כסף ובתמורה היא נדרשה לחזור בה מתלוננה. יש הצעה וקיים. יש תמורה שהתקבלה באופן חלקני. ומעבר לצורך, אף יש ראשית מימוש של ההדחה, מרגע שהמתלוננת החלה בהליך של חזרה מתלוננה, שנגدع באיבו.

11. עיון בחומר החקירה, מעלה כי אף היסוד הנפשי של עבירות ההדחה בחקירה מתקיים בעניינים של המשיבים שבפני, כפי שיפורט להלן:

מודעותם של המשיבים לכך שהתנהגוthem עלולה להביא את המתלוננת לידי חזרה מתלוננה, כמו גם רצונם ושאיפטם לגרום לה לעשות כן מוכחת כדביי נוכחות דבריהם המפורטים בהקלחת השיחה. במהלך השיחה שארכה לכל הפחות 26 דקות, חזרו המשיבים והציעו למצלוננת, תוך שכונעה בדרכיהם שונות, לסגור את התקיך בתמורה לפיצוי כספי. בין השאר מצאתי לציין מקצת הדברים שעלו מעין בתמליל; לאחר שהמתלוננת חזרה ואמר כי היא לא מעוניינת בפיצוי כספי אלא שאדם ישא את עונשו בכלל על שעשה לה, המשיבים לא הרפו אלא שבו ואמרו לה: "**את צודקת בזה, אבל אנחנו רוצחים לעשות את העניין יותר טוב. אנחנו מוציאים אותו מהכלא ושםם אותו בגמילה אני אקח אותו למרדף**" (ע' 6 ש' 156 לתמליל). המשיב 2 המשיך בשכנועו תוך הפעלת מניפולציות על המתלוננת בכך שאמר לה **"הוא לא מרגיש טוב, הבן שלו בפנים וככה וככה. אני רוצה שנוציא את הבן אדם שלו מהכלא"** (ע' 7 ש' 173 לתמליל). שאיפטם לגרום למצלוננת לחזור בה מתלוננה באלה לידי ביטוי גם בפנייתם לאмир במהלך הפגישה, להשמי את קולו בעניין זה ומתרן ידעה כי לאmir יש השפעה על המתלוננת בקבלת החלטה, כך שבין היתר אמרו לו **"תשאל אותה מה היא חושבת על זה? תשאל אותה! אם נתן לה משהו בתמורה ונסגור את העניין. דבר כבר! אתם מכירם אחד את השני יש בינוים כבוד"** (ע' 12 ש' 312 לתמליל).

חיזוק למודעותם ושאיפטם הפלילית לגרום למצלוננת לחזור בה מתלוננה מצאתי בשקי המשיבים. בחקירהם הראשונה מיום 23.12.2016 העריכו המשיבים כי הציעו למצלוננת פיצוי כספי, גם לא בעבור שלום בית קטעת בתוכם. בחקירהם

השניה של המשיב 2 חזר על דבריו ומסר כי לא הצע למתלוננת דבר, אולם לאחר שהושמעה באזניו ההחלטה מסר כי אמר לה על הפיצוי על מנת: "שטרגניש טוב והכל בסדר", מבלתי שנות לה כסף (הודעת המשיב 2 מיום 23.12.6.36). בדומה, גם המשיב 1 בתחילת חקירותו השנייה מסר כי לא הצע לה דבר ואף לא דבר עמה ברגע לפיצוי, אולם לאחר שהושמעה ההחלטה בפניו מסר: "אני רציתי שהיא תירגע ותרגניש טוב" (הודעת המשיב 1 מיום 23.12.6.57). הנה כי כן, ככל שהמשיבים סברו מנקודת ה视, כי הצעת הפיצוי הכספי נועדה לצורכי שלום בית ולפיצוי על שאירוע, הרוי שהיא מצופה מהם ליתן הסבר דומה כבר בחיקירתם הראשונה, אולם גרסה זו הועלתה רק לאחר שהבינו כי השיחת מתועדת. אם כן, לא רק שמדובר בגרסה שנייה עולה בקנה אחד עם תוכן השיחת המתועדת, אלא שאף מדובר בגרסה כבושא, אשר כידוע משקללה פוחת עוד יותר מבאופן רגיל, כאשר היא נטען על ידי הנאשם רק לאחר שהוצעו לו ראיות מפליליות נגדו. ראו למשל ע"פ 6322/20 רחאל נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (18.9.22). זאת ועוד, לשקר מהותי של הנאשם יכול להיות תפקיד עצמאי כראיה נסיבתית מפלילה אשר מצביעה על תחשות אשם שיש לנายน ועל ניסיונו להרחק עצמו מעשה העבירה. ראו למשל ע"פ 2854/18 משה נגד מדינת ישראל [פורסם ב公报] (27.8.19). לטעמי זהו המצב בעניינים של המשיבים. נכון האמור, מסקנתנו עד כה היא כי קיימות ראיות לכואורה להתקיימות יסודות עבירה ההדחה בחקירה.

12. טרם סיום, אתיחס לטענות ההגנה שהעלתה באת כוח המשיבים, ואראה אם יש בהן כדי לפגום בתשתיית הראיתית:

מטרת הפיצוי - ב"כ המשיבים טענה כי בשום שלב לא נאמר במישרין על ידי מי מהמעיבים כי התשלום הוא בתמורה לסגירת התקיק, אלא שמדובר בפיצוי שנועד לשפות אותה. לא אוכל לקבל טענה זו משום שהקביעה כי הפיצוי הכספי שולם למתלוננת בתמורה לחזורה מתלוננה שזר בהתנהלות הצדדים לאורך כל יום ה-4.12.23. החל מהഫישה המתועדת בבוקר ביום 4, אז הצעו המשיבים למתלוננת פיצוי כספי בתמורה לחזורה מהتلוננה ובסיומה המטלוננת הסכימה להצעה. דרך התנהגות המעדיה על קבלת ההצעה נוכח קבלת הכספי וחזרתה לתהנתה המשטרתית אז מסרה לחוקרת כי היא חוזרת בה מהטלוננה מהטעם שיחסו המין היו בהסכם, ובהמשך לכך, לאחר תחקירה על ידי החקירה, הבהיר כי המשיבים ביקשו ממנה לעשות כן. כתוצאה לכך, שוחח אמר עם המשיב 2 וביקש ממנו שייקח את כספו חזרה מהטלוננה, בסופו של יום, לא בוטלה. וכלה בפגיעה שהתקיימה בחורשת רן מאוחר יותר באותו היום, אז מסרה המתלוננת לאחר (שמתוכנן השיחה ניתן להסיק כי מדובר באחד מבניו של המשיב 1) כי קיימה את חלקה בעסקה והתיק נסגר ועל כן עליו להסביר לה את כספה שנקלח מתיקה. אכן, אין דרך להוכיח כי הדבר בנסיבות הוא אכן בנו של המשיב 1 ואף אין דרך להוכיח כי נשלח מטעמו. אולם השיחת משמשת כעוגן אובייקטיבי לעדות המתלוננת וההתפתחות הרכונולוגית של האירועים. זיקת הזמן בין השיחת לשאר האירועים, מחזקת את תזה התביעה. כל אלו מעידים דה פקטו, שהכספי שקיבלה המתלוננת מהמעיבים הם עבור חוזרת מהודאה. ודוק, כפי שציינתי לעיל, במסגרת הנition המשפטית של עבירות ההדחה, אין הכרח כי ההדחה תהיה לחזורה מלאה מהודאה המפלילה, או לחזירה רק מהחלקים המפלילים בה.

סתירות בעדות המתלוננת - בכל הנוגע לטענת ב"כ המשיבים בנוגע לסתירות שעלו בעדותה של המתלוננת אל מול עדותו של אמר בנוגע לתיק האונס. ראשית, אצין כי בכל הנוגע למהימנות גרסת המתלוננת בעבירות האונס, הרי שאין מקום להתברר בבית משפט זה ומובהר כי הצגת העדויות הקשורות לעבירות האונס הובאו כרקע למעשה עבירות ההדחה בחקירה, ובעיקר משום שחומר החקירה היה בתיק והועל בויחס אליו טענות מטעם הגנה. לעומת זאת מוכיח יzion כי ככל, נכון המרכיבות הייחודית בעבירות מין, בבחינת מהימנות גרסת המתלוננת בית המשפט רשאי להסתפק בגורם האמת, שבגרסתה אף רשאי לקבוע ממצאים עובדיים על יסוד גרסתה, גם אם עדותה אינה חופה מסתיירות ואי

דוקים. ראו למשל ע"פ 4511/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (7.11.21). זאת ועוד, בעבורות אלה התפתח הכלל לפיו: "אין לתהות בדייבך אחר התנהגותו של נגע עבירה בגין", ראו בעניין זה ע"פ 5633/12 **ニימן נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (10.07.13) וכן ע"פ 9809/08 **זרובסקי נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (25.11.10). נכון, אף אם יוכח כי התנהגות המתלוונת אינה "סבירה" בנסיבות העניין, אין בכך כדי לקבוע מינה וביה כי גרסתה אינה מהימנה. בכל מקרה אצין כי לא מצאת סתיות מהותית לטענת ב"כ המשבטים ביחס למפגש עם אמר באותו הערב בו התרחש לכואורה האונס. אך גם לו היה נקבע כי קיימות סתיות ביחס לאותו ערב, הרוי שאין בהן ולא כלום, עם עבירות ההדחה שבפניי, עבירה עצמאית, מאוחרת בזמן, שボוצעה על ידי מבצעים שונים, אשר התשתית הראיתית העיקרית לה היא הקלהה של שיחה בין הצדדים.

האמרה המאיימת שאינה מתועדת בהקלטה - בכל הנוגע לטענת ב"כ המשבטים כי לא ניתן לתת אמון בגרסה המתלוונת לפיה הסכימה להצעת המשבטים נכון כר' שחששה מהם לאחר שאמרו לה כי "זה יכול להסתיים אחרת", משום שאמרה זו אינה מוקלטת. ראשית, אצין כי בין אם המתלוונת הסכימה להצעה נכון חששה מהמשבטים ובין אם לאו, די בקיומן של הריאות שהובאו לעיל על מנת לקבוע כי קיימות ראיות לכואורה בעבירות ההדחה בחקירה, גם מבלתי הכריע בעת הזה ביחס לאמרה המאיימת. שנית, בנסיבות בהן גרסת המתלוונת עולה בקנה אחד עם הדברים שנאמרו בשיחה המוקלטת, לא מצאת טעם לקבוע כי גרסת המתלוונת, ביחס לחלק שאינו מתועד, אינה מהימנה. ודוק, אין מדובר במיל שעצירה בכוונה תחילת את ההקלטה ומסרה כי האיום השמע לאחר סיום ההקלטה, אלא שלקראת סוף הפגיעה יצא המתלוונת ואmir מהרכיב להתייעצות, בעוד המשבטים מתעודים ביחס להקלטה. כמו כן, מלכתחילה מסרה השיחה או אז ההקלטה נעצרה וכשחזרו בשנית לרכיב לא חידשה המתלוונת את ההקלטה.ברי, כי לו הייתה המתלוונת כי דברי המשבטים מתועדים בשיחה, נתון שיש ללמד על כך שסבירה שהדברים תועדו. ברי, וכי לא הייתה מציאה את הדברים לא הייתה מוסרת כי הדברים מתועדים בשיחה המוקלטת בידעה שאינם מתועדים. בכל מקרה טעונה זו מקום להתרבר בהליך העיקרי. שכן הלה היא כי בבחינת התשתית הראיתית בהליך מעצר בית המשפט לא ידרש לטענות הנוגעות למהימנות או למשקל. ראו למשל בש"פ 1385/15 **כהן נ' מדינת ישראל** (10.3.15). על כן רק במקרים חריגים יתן בית המשפט דעתו לטענות לגבי מהימנות העדים כאשר: "**חומר הריאות מגלה על פניו סתיות או פרוכות מהותיות המלמדות על חולשה בולטת בתשתית הראיתית**" ראו למשל בש"פ 9896/16 **מחisin נ' מדינת ישראל** (10.1.17). זהו וודאי אינו המצב בעניינו.

היזמה למפגש - בכל הנוגע לטענת ב"כ המשבטים כי המתלוונת היא יוזמת המפגש והעלתה לראשונה בפגישה את עניין הפיזי הכספי תמורה סגירת התקיק. עיין בהודעת המתלוונת מיום 4.12.23 מעלה כי ביום 3.12.23 פגשה את אמר שהודיע לה כי המשבטים פגשו אותו והם לוחצים עליו לבקש ממנו לסגור את התקיק. נכון האמור בחקירה המתלוונת לשוחח עם המשיב 1 ובשיחת זו ביקש ממנו להיפגש עמו. בהודעתה החזרת מיום 6.12.23 מסרה כי בקשה לשוחח עם המשיב 1 על מנת לספר לו בעצמה כי בנו אנס אותה. הוסיפה כי כבר בשיחה הטלפוןית הבינה כי המשבטים מעוניינים להציג לה כסף תמורה סגירת התקיק. מהודעתו של המשיב 2 עליה כי שוחח עם אמר על מנת לברר מדוע המתלוונת הגישה תלונה להיפגש עמו. בדומה, מהודעתו של המשיב 1 עליה כי שוחח עם אמר על מנת לברר מדוע המתלוונת הגישה תלונה כנגד בןו אדם, ונמסר לו כי המתלוונת מבקשת להיפגש עמו והם קבעו להיפגש ביום לאחרת. מהודעת אמר מיום 4.12.23 עליה כי המשיב 1 ואדם נוסף פגשו אותו וביקשו ממנו לשכנע את המתלוונת לבטל את התלונה. הוסיף כי פנה למתלוונת והעביר לה את המסר ולאחר מכן לחזור הנוסף, המתלוונת שוחחה עמו ונקבעה הפגישה. בהודעתו החזרת מיום 6.12.23 הרחיב כי המשיב 2 התקשר אליו וביקש ממנו להיפגש עמו בסכיפה. בפגישה נכחו המשיב 2 יחד

עם המשיב 1 ומשפחתו, סיפרו לו את שאירע עם המתלוונת והוא בתגובה אמר להם כי ישוחח עם המתלוונת ויברר האם היא מעוניינת ליהפגש עמו. מכל האמור לעיל, סבורני כי אומנם המתלוונת ביקשה את קיום המפגש, אך לא יזמה אותו על דעתה, אלא רק בתגובה לדבריו של אמיר לפיהם המשיבים מבקשים ממנו לשכנע אותה לחזור בה מהתלוינה. זאת ועוד, לא מצאתי לקבל את טענת ב"כ המשיבים לפיה המתלוונת היא זו שהעלתה ראשונה את ההצעה לסגור את התקין תמורה כסף. טענה זו לא מתESHבת עם התנהלות המשיבים שנייסו לשכנע את המתלוונת במהלך שיחת שארכה כחצי שעה לסגור עמו את העסקה, וזאת בנוסף לדבריה המפורשים במהלך השיחה לפיהם אינה מעוניינת בסגירת התקין אלא עומדת על כך שאדם ישא בעונש על מעשיו כלפייה.

לאחר עיון בטענות ההגנה לא מצאתי כי יש בהן ליקעק בעוצמת הראיות הקיימות לחובת המשיבים.

13. סוף דבר, אני קובע כי קיימות ראיות לכואורה כנגד המשיבים.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשפ"ד, 08 פברואר 2024,
במעמד הצדדים.